

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/200/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113232481
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113232481.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci účastníkov : navrhovateľka - V. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX/XX, S., v zastúpení JUDr. Jana Fťorková, advokátka so sídlom V. Z. XXXX/XA, R., proti odporcovi - A. C., nar. XX.X.XXXX, bytom P.O. C. XXX/XX, S., v zastúpení právne - Mgr. Branislav Samec, advokát so sídlom Z. Z. X, R., v konaní o určenie výživného na maloletého A. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom u navrhovateľky, dieťa v zastúpení v konaní kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 14C/266/2013-198 zo dňa 22. marca 2016 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok okresného súdu vo výroku určenia výživného a nedoplatku výživného na maloletého A. Z., nar. XX.X.XXXX tak, že:

- u r č u j e výživné na maloletého A. Z., nar. XX.X.XXXX v sume 150 eur mesačne počnúc 29.5.2013 do 31.5.2014 a počnúc 1.6.2014 v sume 100 eur mesačne, ktoré je odporca p o v i n ň ý platiť vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky,
- nedoplatok výživného za obdobie od 29.5.2013 do 22.3.2016 v sume 2.584,51 eur p o v o ľ u j e odporcovi splácať v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku v ktorom okresný súd zamietol návrh o zaplatenie 1.743,90 eur.

N e p r i z ň á v a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému - ďalej „odporca“ povinnosť prispievať na výživu maloletého A. Z. sumou 150 eur mesačne, vždy do 28. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, t.j. žalobkyne - ďalej „navrhovateľky“. Súd povolil odporcovi zaplatiť zameškané výživné za obdobie do marca 2016 vrátane, vo výške 3.670 eur v mesačných splátkach po 100 eur splatných spolu s bežným výživným, pričom omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd návrh v časti o zaplatenie 1.743,90 eur zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V právnej veci maloletého A. Z. ide o v poradí druhý rozsudok vydaný súdom prvého stupňa. Prvostupňový súd totiž v poradí prvým rozsudkom č.k. 14C/266/2013-114 zo dňa 28.4.2014 určil, že odporca A. C. je otcom maloletého A. Z. z matky V. Z., zároveň maloleté dieťa súd zveril do osobnej starostlivosti matky, t.j. navrhovateľky, ktorú oprávnil dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. V označenom rozsudku uložil súd odporcovi - otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého A. sumou 200 eur vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a zameškané výživné vo výške 6.600 eur povolil odporcovi zaplatiť v čiastke 4.000 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku 2.200 eur splácať

v mesačných splátkach po 100 eur splatných spolu s bežným výživným, pričom omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Návrh o zaplatenie 1.743,90 eur súd zamietol. Krajský súd v Žiline rozhodnutím vydaným pod č.k. 10Co/452/2015-149 v poradí prvý rozsudok potvrdil v časti určenia otcovstva a zverenie maloletého do starostlivosti navrhovateľke, vo zvyšku rozsudok zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Predmetom rozhodovania v ďalšom štádiu konania sa stala otázka určenia výživného na maloletého, nedoplatku výživného, rozhodovanie o dôvodnosti/nedôvodnosti nároku na sumu 1.743,90 eur. O týchto nárokoch po zrušení prvého rozsudku rozhodoval prvoinštančný súd v poradí druhom, t.j. v aktuálne odvolaní napadnutom rozsudku.

3. Okresný súd pri právnom posúdení veci postupoval podľa § 62 ods. 1, 2,4,5, § 75 ods. 1, 76 ods. 1 Zákona o rodine, prioritne skúmal rozsah odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ale aj možnosti a schopnosti povinného rodiča - odporcu prispievať na výživné. Zisťoval aj príjmové možnosti a schopnosti obidvoch rodičov vyživovať dieťa ako aj ich majetkové pomery.

4. Matka sa podaným návrhom domáha určenia výživného na maloletého syna od narodenia dieťaťa. Z tohto dôvodu okresný súd rozhodné obdobie pre určenie výživného vymedzil odo dňa narodenia dieťaťa až do dňa vydania odvolaním napadnutého rozsudku.

5. Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni matka v období od 14.11.2012 do 16.11.2012, od 21.11.2012 do 23.11.2012, od 30.11.2012 do 7.3.2013, od 8.2.2013 do 30.3.2013 pracovala na základe dohody o vykonaní práce. V roku 2013 poberala rodičovský príspevok v sume 194,70 eur mesačne, v roku 2014 v sume 199,60 eur mesačne, v roku 2015 v sume 203,20 eur mesačne. Matkin príjem sa zvýšil až na 500 eur mesačne, a to v období od 13.4.2015 do 30.11.2015 v dôsledku uzatvorenia pracovnej zmluvy na dobu určitú s Urbárskou obcou, pozemkové spoločenstvo Varín. Podľa ročného vyúčtovania preddavkov na daň zo závislej činnosti za rok 2015 úhrn vyplatených príjmov matky bol v sume 5.044,25 eur, z toho 653,81 eur na základe príjmov z dohôd o prácach vykonaných mimo pracovného pomeru, základ dane bol v sume 4.383,99 eur, nebola jej však vyrubená žiadna daň z príjmu. Matka celkové výdaje svojho dieťaťa vyčíslila mesačnou sumou 365 eur, tie pozostávajú najmä z výdajov na nákup oblečenia, obuvi, hygienických potrieb vrátane plienok, poistenie na dieťa, cestovných nákladov súvisiacich s návštevou lekára. Za ďalšie výdaje matka označila sumu 100 eur na stravu za mesiac, cestovné náklady do práce v sume 10 eur mesačne, 20 eur mesačne na oblečenie a pod.

6. Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni otec bol zamestnaný u Obec Varín (neskôr v Centre voľného času) od 24.9.2011 do 31.12.2012, od 7.1.2013 do 30.6.2013, od 7.10.2013 do 30.6.2014 s vymeriavacím mesačným základom 102 eur, od 15.10.2014 mal uzatvorenú dohodu o vykonaní práce s Obcou Varín s vymeriavacím základom 54 eur za mesiac október 2014, 72 eur za mesiac november 2014. Zo zadovážených listinných dôkazov okresný súd považoval za preukázané príjmové pomery odporcu v roku 2014 v sume 356,94 eur mesačne, za rok 2015 v sume 380,09 eur mesačne, za rok 2016 v sume 401,14 eur mesačne. Odporca je zamestnaný u svojho brata, pracuje ako šofér, túto prácu vykonáva cez lyžiarsku sezónu. Prácu vykonával aj pre obec a futbalový klub, zabezpečoval zásobovanie a staral sa o športový štadión. Otcov príjem v období rokov 2013 až 2015 sa pohybuje preukázateľne na úrovni minimálnej mzdy, hoc podľa zistení súdu prehľad vedený Štatistickým úradom pre odvetvie doprava a skladovanie uvádza priemernú mzdu v roku 2015 od 825 do 863 eur mesačne, v roku 2014 od 809 do 878 eur mesačne, v roku 2013 od 773 do 867 eur mesačne. Súd uviedol, že nie je nevyhnutne dôvodné požadovať od odporcu, aby si zmenil zamestnanie alebo si našiel inú prácu, avšak ak sa rozhodne vykonávať prácu pre svojho brata za minimálnu mzdu a odmenu výrazne nižšiu ako v danom odvetví aj pri ponukách práce s vyšším príjmom, pri určovaní jeho vyživovacej povinnosti, hodnotení jeho možností a schopností je nevyhnutné túto okolnosť zohľadniť. Popri konštatovaných záveroch o potencialite príjmu odporcu, okresný súd uvádza aj mesačné výdaje otca, za nájom bytu platí 191,50 eur, z toho 1 on, 1 priateľka, úver spláca v sume 225,65 eur mesačne, na stravu a ošatenie vynakladá 80 eur mesačne. Vychádzajúc z potenciality príjmu otca, ako aj, že ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu nemá, súd uzavrel, že otec je schopný platiť výživné na maloletého syna odo dňa narodenia dieťaťa v sume 150 eur mesačne .

7. V konaní bola nesporná tá skutočnosť, že odporca k rukám matky dieťaťa zaplatil za celé riešené obdobie výživné v sume 1.430 eur. Pri plnení vyživovacej povinnosti v stanovenej výške by bolo jeho povinnosťou prispievať sumou 5.100 eur. Nedoplatok na výživnom súd po týchto úvahách vyčíslil sumou 3.670 eur a túto výšku nedoplatku výživného povolil otcovi - odporcovi splácať v mesačných splátkach

po 100 eur splatných spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

8. V samostatnom výroku rozsudku zamietol súd návrh matky v tej časti, v ktorej sa domáhala zaplataenia 1.743,90 eur titulom úhrady nákladov na tzv. „výbavičku“. Podľa názoru súdu Zákon o rodine nárok na výbavičku nepozná, tieto nároky nemožno subsumovať ani pod § 74 ods. 2 Zákona o rodine, teda pod nárok o príspevok nevydatej matke, nakoľko sa nejedná o úhradu výživného matky ani nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, ale o nároky dieťaťa. V priebehu vedeného konania totiž došlo k určaniu otcovstva, z tohto dôvodu sa už súd nemohol rozhodovať o nárokoch matky podľa § 74 ods. 2 Zákona o rodine. Mohol jedine posudzovať otázku nároku dieťaťa na výbavičku, pritom všetky navrhovateľkou označené veci patria do výbavičky zakúpené v prvých mesiacoch jeho života. Súd jednotlivé veci zakúpené do výbavičky dieťaťa presne špecifikuje na strane 9 rozhodnutia (pozn. odvolacieho súdu - na č.l. 206 spisu). Náklady vzniknuté v prvých mesiacoch života maloletého (na nákup výbavičky) započítal súd do vyživovacej povinnosti rodičov, u každého v 1 a výživné na dieťa určil v takej výške, aby v priemere pokrývalo všetky oprávnené nároky maloletého a zodpovedalo povinnostiam oboch rodičov.

9. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na čiastočný úspech/ neúspech procesných strán ako aj vzhľadom na tú skutočnosť, že rozhodovanie o výžive a zverení dieťaťa je rozhodnutím o nárokoch dieťaťa a úspech dieťaťa v konaní nie je úspechom či neúspechom jeho rodičov.

10. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, čo do výroku o určenie výživného a do výroku o zameškanom výživnom na maloleté dieťa. Argumentuje najmä tým, že súdom určená výška výživného výrazne podľa neho prevyšuje jeho možnosti a schopnosti, ale aj odôvodnené potreby dieťaťa, a to i za prípad, ak súd náklady výbavičky „zahrnul do výživného“. Vytýkal, že súd neuvádza v rozhodnutí, akú sumu nákladov výbavičky zahrnul do výživného, navrhovateľka predložila iba určité potvrdenky o nákupe vecí, niektoré z nich podľa internetových informácií, resp. výpisov možno obstarat' aj za lacnejšie, napr. nákup kočíka v sume 466,90 eur podľa jeho názoru výdaj neprimeraný.

11. Odvolateľ vytýkal rozhodnutiu i arbitrárnosť. On je vyučený v odbore kuchár, čašník, napriek tomu súd porovnával jeho príjem s priemernou mzdou v odvetví doprava, skladovanie, bez akceptovateľného zdôvodnenia. Jeho pracovná náplň je v konaní preukázaná, vykonáva rozmanité práce podľa potreby zamestnávateľa, vyvodit' podľa stanovenej pracovnej náplne porovnanie jeho mzdy s priemernou mzdou v národnom hospodárstve je absurdné. Súd sa pritom s príjmom matky (s potencialitou jej príjmu) ani nezaoberal, neskúmal aký príjem by mohla vzhľadom na svoju kvalifikáciu dosiahnuť. U matky súd sa uspokojil len s konštatovaním jej dosahovaných príjmov od Urbárskej obce, pozemkového spoločenstva Varín, resp. RD Terchová, ale neskúmal, aký príjem mohla dosahovať vzhľadom na svoju kvalifikáciu a schopnosti. Súd zisťoval skutkový základ pre rozhodnutie za podmienok, ktoré jeho stavajú do zjavnej nevýhody vo vzťahu k druhej strane, t.j. k matke dieťaťa. On je v podstate rád, že v súčasnej dobe je zamestnaný v mieste svojho bydliska, čo eliminuje napr. ďalšie náklady spojené s cestou za prácou a v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o existencii subjektívnych dôvodov na jeho strane, ktorými by dobrovoľne dosahoval nižší príjem. Rozhodnutie súdu podľa názoru odvolateľa vybočuje aj z rozhodovacej praxe všeobecných súdov v obdobných veciach, napr. určenie výživného na trojročné dieťa, pri minimálnych príjmoch oboch rodičov a so spornými nákladmi vynaloženými na veci patriace do „výbavičky“. Navrhuje preto určiť výživné na maloletého syna sumou 80 eur mesačne a keďže za obdobie do vyhlásenia rozsudku uhradil na výživnom sumu 1.430 eur, čo za 34 mesiacov predstavuje v priemere 42,06 eur za mesiac, pri navrhovanom určení výživného v sume 80 eur mesačne by nedoplatok na výživnom predstavoval sumu 1.290 eur. Domáhal sa preto zmeny rozsudku, v rámci tejto zmeny žiadal určiť výživné na maloletého A. vo výške 80 eur mesačne počnúc dňom 28.4.2014 a nedoplatok na výživnom za obdobie od 29.5.2013 do marca 2016 vo výške 1.190 eur navrhuje, aby mu súd povolil splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky.

12. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukazuje na to, že odporca nemá žiadne zdravotné problémy, ktoré by ho obmedzovali v jeho možnostiach a schopnostiach zabezpečiť si príjem na takej úrovni, aby bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť v sume 150 eur mesačne. V jeho osobe ide o mladého človeka, ktorý je schopný zamestnať sa ako kuchár, čašník v ktorom odbore je aj vyučený.

Robí však šoféra autobusu, pokiaľ má oprávnenie autobus šoférovať môže sa zamestnať v spoločnosti Slovenská autobusová doprava, kde jeho príjem bude vyšší ako je životné minimum. Otec robí aj iné práce pre obec a futbalové ihrisko, spolu sú to tri práce, preto by súd mal podľa jej názoru brať v úvahu, že otec je schopný si zabezpečiť taký príjem, aby mohol platiť stanovené výživné. Nie je pravda tvrdenie odporcu, že činnosť vedenia autobusu vykonáva iba príležitostne, vykonáva túto činnosť pravidelne. Nakoľko odporca môže splácať úver 225,65 eur mesačne, má v možnosti platiť i výživné v súdom určenej výške, o to viac, keď výživné má prednosť pred inými výdavkami. Odporca mal vedomosť, že je otcom maloletého A., i napriek tomu si vybavil pôžičku na vybavenie sociálneho bytu, čo dokazuje, že má finančné prostriedky na to, aby dokázal splácať aj výživné v súdom stanovenej výške. Ona predložila všetky listiny preukazujúce jej príjem, vrátane poberaného rodičovského príspevku, do zamestnania musela nastúpiť preto, aby materiálne mohla svojmu dieťaťu zabezpečiť aspoň základné potreby ako je drogéria, strava, ošatenie, obuv. Maloletý má už tri roky a od septembra 2016 nastupuje do materskej škôlky, preto výživné 150 eur mesačne i túto skutočnosť vystihuje. Dieťa rastie, má svoje potreby, navštevuje tanečný súbor, lyžuje, pre rozvoj svoj potrebuje bicykel, kolobežku, knižky a hračky na rozvoj jemnej a hrubej motoriky. Rodičovský príspevok už sa jej nevypláca, nemá žiaden príjem. Preukázala aj výdaje, ktoré vynaložila na zakúpenie výbavičky pre dieťa, doručila súdu aj všetky bločky o zakúpení. Pokiaľ odporca namietá, že kočík dieťaťu mohla zakúpiť aj v nižšej cene, t.j. lacnejšie, kupovala trojkombináciu, z tohto dôvodu bola na túto vec vynaložená vyššia čiastka. Nesúhlasila s platbou výživného sumou 80 eur mesačne, podľa nej táto suma nevystačí ani na pokrytie výdavkov spojených s návštevou škôlky, ani na nákup tých vecí, ktoré dieťa na každodenný život potrebuje (napr. oblečenie, topánky, potraviny a pod.).

13. Kolízny opatrovník písomné vyjadrenie k odvolaniu odporcu nepredložil.

14. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilný sporový poriadok) po zistení, že odvolanie podala na to oprávnený účastník v zákonom stanovenej lehote, preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov podľa § 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku a bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP rozsudok okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil vo výroku určenia výživného a vo výroku nedoplatku výživného a vo výroku, v ktorom okresný súd zamietol návrh navrhovateľky o zaplatenie sumy 1.743,90 Eur rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP konštatujúc vecnú správnosť rozhodnutia v tomto výroku.

15. Krajský súd vyhodnotil odvolanie odporcu za čiastočne opodstatnené.

16. Okresný súd v posudzovanej veci vykonal dokazovanie v akceptovateľnom rozsahu, z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav riadne a zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa aj odvolací súd vychádzal. Zhodne ako súd prvej inštancie aplikoval na súdenu vec totožné hmotnoprávne ustanovenia Zákona o rodine upravujúce problematiku vyživovacej povinnosti rodičov. Bezpochyby odporca k mal. A. vyživovaciu povinnosť má, bolo právoplatne určené jeho rodičovstvo (otcovstvo) k nemu. Z tohto dôvodu je povinný od narodenia maloletého prispievať na jeho výživu. Ide o vyživovaciu povinnosť zákonnú, ktorá trvá do tej doby pokiaľ maloleté dieťa nenadobudne schopnosť samo sa živiť.

17. Matka preukázala listinnými dôkazmi (potvrdenky o zakúpení výbavičky pre dieťa), že v súvislosti s narodením dieťaťa a materiálnym zabezpečením starostlivosti o neho v prvých mesiacoch života vynaložila značnú finančnú čiastku na nákup výbavičky . Nemožno súhlasiť s argumentáciou otca, že matka vynaloženie týchto nákladov nepreukázala. Otec namietal v priebehu odvolacieho konania iba jedinú položku - jednalo sa o kočík, matka však nákup tejto veci pre dieťa vo vyššej sume zdôvodnila tým, že pre dieťa zakúpila kočík 3-kombináciu, pokiaľ ide o deklarovánú nákupnú cenu, odvolací súd nemal dôvod pochybovať o nutnosti a o potrebnosti tejto veci spojenej s výchovou a starostlivosťou o dieťa, napokon ani otec nepredložil relevantné dôkazy o tom, že by on sám dokázal pre svoje maloleté dieťa uvedenú vec (nevyhnutnú) zakúpiť za lacnejšiu sumu. Matkou vynaložené náklady na nákup výbavičky v deklarovanej sume 1.743.90 eur sú náklady štandardné. Rozhodovacia prax všeobecných súdov v obdobných prípadoch už vyriešila, že je možné, aby súd priznal buď sumu jednorazovú, ktorú dotknutý rodič na nákup výbavičky pre dieťa vynaložil alebo je možné sumu vynaloženú na nákup výbavičky dieťaťu zohľadniť v stanovenej výške výživného. Takýto systém, resp. postup prijal aj okresný súd pri určení výživného na maloletého sumou 150 eur mesačne od narodenia dieťaťa. Na druhej strane však správne argumentuje odvolateľ, že v odôvodnení rozhodnutia súd už bližšie nešpecifikuje akú sumu

započítal do výšky určeného výživného za mesiac. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o údaj rozhodný, ktorý treba sprehľadniť.

18. Odôvodnené potreby mal. A. sú na úrovni štandardných nákladov dieťaťa v jeho veku. Nebolo v konaní preukázané, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený, prípadne že by so starostlivosťou o dieťa súviseli nejaké mimoriadne náklady. Matka na v súvislosti s výchovou dieťaťa má štandardné výdaje, či už na oblečenie, stravovanie. Vo vzťahu k matke je osobitne významné, že osobnou starostlivosťou o maloletého A. vyvažuje vyživovaciu povinnosť otca a túto osobnú starostlivosť matky treba aj zohľadniť pri hodnotení jej príjmu. Matka bola poberateľkou rodičovského príspevku v rozhodnom období a vykonávala aj brigádnické práce na základe dohôd o vykonaní práce. Pozitívne treba hodnotiť snahu matky, že počas rodičovskej dovolenky vyvinula aktivitu, aby si zarobila a tak si zlepšila nielen svoje ale aj materiálne podmienky výchovy maloletého syna. Otec dieťaťa je zamestnaný u svojho príbuzného a v období rozhodnom pre určenie výživného dosahoval príjem na úrovni minimálnej mzdy. Správne postupoval okresný súd pokiaľ zohľadnil potencialitu príjmu otca v tej profesii, ktorú otec prevažne vykonáva v zamestnaneckom pomere u svojho brata. Otec tvrdil, že vykonáva prevažne prácu šoféra, postup okresného súdu bol náležitý pokiaľ preveril potenciálnu možnosť príjmu v porovnateľnom povolaní, nadväzne, vo vzťahu k otcovi vychádzal nie z deklarovaného príjmu dosahovaného na úrovni minimálnej mesačnej mzdy, ale z potenciálneho príjmu, ktorý by mohol dosiahnuť v obdobnej profesii u iného zamestnávateľa. Podľa názoru krajského súdu však predpokladaná výška potencialného príjmu otca bolo hodnotené súdom prvého stupňa prísne, keďže je všeobecne známe, že celoslovenský priemer v porovnateľnej profesii je ovplyvnený priemerným vyšším príjmom zarábajúcich ľudí najmä v Bratislavskom kraji, kde je väčšia príležitosť uplatniť sa na pracovnom trhu v porovnateľnej profesii akú otec dieťaťa prevažne vykonáva, ako v menších regionálnych pomeroch, v ktorých otec žije a pracuje. S prihliadnutím na regionálne pomery v ktorých otec pôsobí, potencialitu jeho mesačného príjmu v obdobnej profesii šoféra krajský súd limituje sumou cca 600 eur. Otec v odvolaní, ani v priebehu odvolacieho konania neuvádzal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu. Sám pripustil, že má v možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu syna mesačnou sumou 80 eur s tým, že na nedoplatok výživného žiada povoliť splátky 50 eur mesačne.

19. Krajský súd po zohľadnení všetkých skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, určil výživné na mal. A. sumou 150 eur mesačne od jeho narodenia, t.j. od 29.5.2013 do 31.5.2014 - v uvedenom období zohľadnil princíp participácie otca na vynaložených nákladoch výbavičky, vychádzajúc z nasledovných úvah: matka preukázala, že výbavičku dieťaťu zakúpila v sume 1.743,90 eur. 1-ica pripadajúcej povinnosti otca participovať na týchto nákladoch je daná sumou 871,50 Eur, keďže druhá polovica nákladov výbavičky pripadá na matku. V mesačnej sume výživného 150 eur v období od 29.5.2013 do 31.5.2014 otec spláca aj na neho pripadajúci náklad výbavičky, čo mesačne zodpovedá sume 70 eur a v sume 80 eur ide o výživné. Počnúc 1.6.2014 určil krajský súd vyživovaciu povinnosť odporcu na maloletého sumou 100 eur mesačne, bol názoru, že ak by otec v porovnateľnej pozícii ako pracuje teraz a v danom regióne, v ktorom prácu vykonáva a v ktorom žije, pri štandardných nákladoch života dosahoval príjem 600 eur mesačne, bolo by z tohto príjmu v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu maloletého syna určenou sumou výživného. Vychádzajúc z týchto úvah potom krajský súd vyčíslil nedoplatok výživného v sume 2.584,51 eur, tento určil za obdobie od 29.5.2013, t.j. odo dňa narodenia dieťaťa do 22.3.2016 (do dňa rozhodnutia súdu prvej inštancie) vrátane výživného za mesiac marec. Za uvedené obdobie bolo povinnosťou otca zaplatiť: za máj 2013 - 3 dni 14,51 eur, za obdobie od jún 2013 do 31.5.2014 sumu 12 mesiacov x 150 eur (1.800 eur) a za obdobie od 1.6.2014 do 22.3.2016 (vrátane mesiaca marec), t.j. za 22 mesiacov x 100 eur (t.j. 2.200 eur). Teda za obdobie od 29.5.2013 do 31.5.2014 otec mal zaplatiť výživné na maloletého v celkovej sume 4.014,51 eur, preukázateľne zaplatil 1.430 eur, jeho zostávajúca vyživovacia povinnosť za dotknuté obdobie tak zodpovedá sume 2.584,51 eur. Nedoplatok výživného povolil odvolací súd splácať v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám žalobkyne ako matky pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

20. Keďže participácia otca na úhrade nákladov výbavičky bola zohľadnená pri stanovení výšky výživného vyššou sumou v období od 29.5.2013 do 31.5.2014, nebol dôvod priznať matke sumu 1.743,90 eur. V tejto časti krajský súd konštatoval vecnú správnosť zamietnutia návrhu matky. Uvedený výrok i keď nebol napadnutý odvolaním, krajský súd podrobil odvolaciemu prieskumu, z dôvodu, že v súdnej veci ide o vec mimosporového charakteru a vykonať prieskum odvolaním nenapadnutého, ale súvisiaceho výroku je v medziach aplikovaného procesného poriadku.

21. Ďalšie odvolacie argumentácie odvolateľa pri posúdení veci právne významné neboli.

22. Keďže krajský súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výrokoch určenia výživného, nedoplatku výživného, rozhodoval aj o trovách celého konania. Náhradu trov konania odvolací súd posudzoval aplikáciou ust. § 52 Civilného sporového poriadku a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo (nárok) na náhradu trov, iný, tzv. výnimočný dôvod pre odlišné rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd nezistil.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.